

Af allt detta synes att denna fråga, i afseende på hvilken motionären yrkat Riksdagens åtgärd, är en ren rättsfråga, som synes Utskottet vara utom Riksdagens befogenhet att handlägga, hvadan Utskottet derföre hemställer, att motionen icke må till någon Kammarens åtgärd föränleda.

Stockholm den 21 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

G. C. Witt.

Reservation:

af Herr *Ola Månsson.*

N:o 23.

Ank. till Riksd. Kansli d. 25 Febr. 1868, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 4) Utåtande N:o 2, i anledning af en till Utskottet öfverlemnad, af Herr M. Ahlgren väckt motion, N:o 266, om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande undersökning och utredning af de förhållanden, som verka hindrande för landets sjöfart och skeppsbyggerinäring, m. m.

Motionären föreslår:

“att Riksdagen ingår till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan, att Kongl. Maj:t måtte täckas låta undersöka och utreda, dels huruvida de olägenheter, hvilka vidlåda idkandet af vår sjöfart och i sammanhang dermed stående skeppsbyggerinäring, äro af beskaffenhet att kunna undanrödjas, samt dels hvilka åtgärder, som för utvecklingen af omförmälda näringsgrenar må erfordras; äfvensom att Kongl. Maj:t, efter sålunda verkställd utredning, måtte täckas, för så vidt Riksdagens medverkan erfordras, vid ett blifvande riksmöte i nåder framlägga de förslag, som Kongl. Maj:t för omförmälda näringsgrenars förkofran finner lämpligt.”

De "olägenheter" motionären påpekar utgöras, enligt motionen, dels af dryga skatteutskylder till Stat och kommun, dels ock af andra utgifter i och för idkandet af sjöfart, såsom lots-, fyr- och båkafter, infartspenningar, skeppsmätare- och skeppsklärerareumgälder, hamn- och grundpenningar med flera afgifter, som för öfriga näringsgrenar icke ega motsvarighet, och hvilka motionären anser oskäligen betunga ifrågavarande för vårt land mest naturliga näringar.

Utskottet, som tagit i noga öfvervägande hvad motionären föreslagit, finner visserligen att sjöfarten är betungad med flera särskilda afgifter och har, för att i någon mån söka lindra dem, beslutat tillstyrka Riksdagen att göra skäligt afseende å en annan motion, som afser befrielse i viss mån från lotstvang; men

alldenstund ofvannämnda *särskilda* afgifter hufvudsakligen användas till befämjande och underhåll af sådana anstalter och inrättningar, som *särskildt* gagna sjöfarten, och till hvilka derföre *alla*, sålunda äfven de *utländska* fartyg, som besöka Svenska hamnar, måste bidraga, så länge afgifterna utgå på sådant sätt som nu sker;

alldenstund vidare motionären icke yrkat lindring eller borttagande af någon af dessa särskilda afgifter eller föreslagit någon annan bestämd åtgärd än aflåtande af en skrifvelse till Kongl. Maj:t, i den syftning ofvan anförts;

alltså och då Utskottet icke anser det afsedda ändamålet kunna på den sålunda föreslagna vägen vinnas, så får Utskottet vördsamt föreslå,

att ifrågavarande motion icke må till någon Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

G. C. Witt.
